

«Я на світі такий один...»

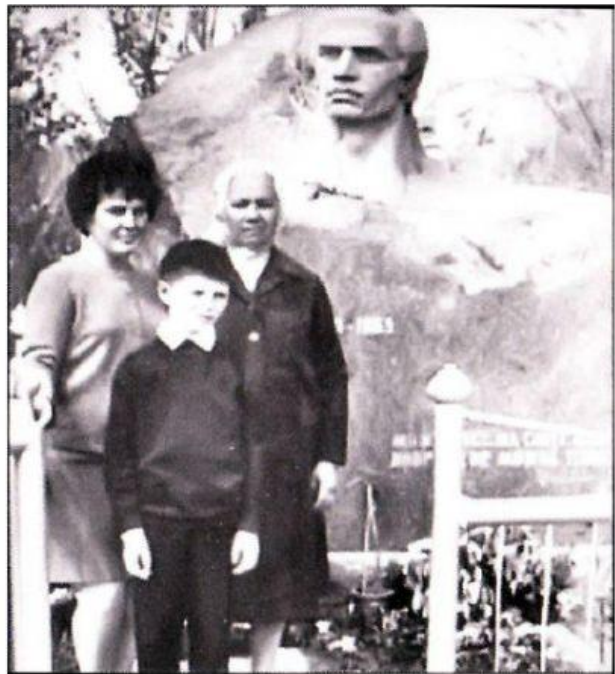

Василь Симоненко став для нас легендою. Нескорений, як Прометей, з гарячою і пристрасною натурою, непримиренний до ворогів українського народу, великий патріот своєї Вітчизни, щирий і добродійний, він увійшов у літературу як поборник правди і добра.

*Прийшла любов непрохана й неждана —
Ну як мені за нею не піти?*

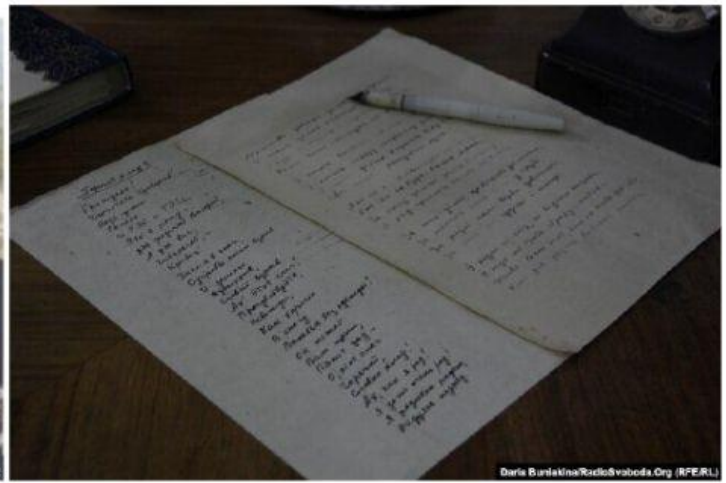

*І сьогодні вклоняється серце моє
Тій земній, соромливій, жагучій жіночності,
Що красою життя — материнством стає.*

Твори Василя Симоненка сприяли піднесенню нашої літератури на широкій ниві загальнолюдського гуманістичного буйноцвіття, поряд із творами кращих поетів сучасності заявили про Україну як про державу з великим людським потенціалом, з незмірними інтелектуальними можливостями.

У творчості Василя Симоненка нуртують паралельними лініями велика синівська любов до Батьківщини і така ж сама велика лють до її ворогів. Тому поет відчуває в собі моральне право не лише освідчуватися в любові, а й у ненависті.

кращому другу
моїх шкільних
та юнацьких
років Катерині
Брини.

Брини! Можливо
в майбутньому
розійдуться наші
шляхи, але ти
згадай нашу дружбу,
цю зірку з нею -
кращою порою на-
шого життя. Забудь
все дрібне і наші-
тай хороше!

В Євдокимки.

Київ. Університет. Осінь 1953р.
Отаким я був у цю пору для
згадки через 70 років/.

Володимирко.

«Я на світі такий один...»